

ÖRGÜTSÜZLÜK, İŞSİZLİK VE GIDA MÜHENDİSLERİ

Kadir DAĞHAN
Gıda Mühendisi

TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) 2010 yılı Kasım ayına ait işsiz sayısını 2 milyon 811 bin olarak açıkladı. Çok büyük bir rakam. Buna mevsimlik işçi olarak çalıştığı için işsiz kabul edilmeyenleri, yeni mezun olup henüz iş aramayanları ve benzer durum da olanları da ilave edersek gerçek işsiz sayısı çok daha büyük rakamlara ulaşacaktır.

Bunu kendi mesleğimizde irdelenecek olursak belki sayısal olarak milyonlardan bahsedemeyiz ama orantısal anlamda işsiz Gıda Mühendislerinin büyük bir yer tuttuğunu hepimiz görebiliriz. TMMOB çatısında örgütlü bulunan tüm mühendis ve mimarlar arasında da işsizlik çok önemli bir yer tutmaktadır. Mesleğini yapamayıp başka alanlar da yaşam mücadelesi veren meslektaşlarımızı ise şimdilik ayrı tutuyor ve en azından bir işleri var diyerek teselli buluyoruz.

Ancak işsizlik kadar hatta daha önemli olan ise böylesine can alıcı bir sorunun meslektaşlarımız arasındaki algılanmasıdır. Hiç mi tuhaf gelmez, hiç mi sorgulanma gereği duyulmaz.

Gıda dünyasında gıda güvenliğinin önemi ve bunun temelinde Gıda Mühendisinin yerinin tartışılmasına bile gerek yokken binlerce Gıda Mühendisinin işsizlik feryatları karşısında meslektaşlarımızın analitik düşünerek problemi irdelemek yerine kaderci ve kolaycı bir yaklaşımla sanki bu sorunun asıl kaynağı Gıda M.O. örgütlülüğü ve yönetim birimleriymiş gibi sürekli olarak odalarını suçlamaları anlaşılır bir durum değildir. Mühendislik bakışı ile hiç alakası yoktur. Hele bir de bu kadar geniş alanlara sahip gıda dünyasında tüm geleceğini Tarım Bakanlığının açacağı kadrolara bağlayan arkadaşlarımızın en azından aldıkları mesleki eğitime, dolayısıyla da kendilerine haksızlık yaptıklarını söyleyebiliriz. Ama bunun nedenini pek ala tahmin edebilir veya görebiliriz. Bu durum sadece bizimle sınırlı olmayıp genel anlamda birey ve toplumların örgütlülük bilinciyle bağlantılıdır.

Zira ortak bilinç ve örgütlülük anlayışı gelişmeyen bireyler de başta işsizlik olmak üzere tüm sorunlar ve sorunların karşısında gelişen çaresizlik duygusu devamlılık gösterir.

Hiçbir zaman insanların ve tüm canlıların örgütsüz olarak başarılı olunmayacağını, bireysel kurtuluşun bir çözüm olamayacağını göremezler ve kabullenmezler. Bu yüzden ki arabesk bir anlayışla durmadan ağlar, bir yerlere kendilerini acındırır ve hep uzatılacak bir eli bekler dururlar. Tam da bu noktada işsizliği ve yoksulluğu dayatan egemen sistemler bu gibi zayıf ve eksik bireyleri çok iyi kullanır ve değerlendirirler. Hatta birbirlerine karşı kırdırırlar.

Maddi sıkıntılarının had safhada olduğu bir dönemde ve daha

öncelerinde demokratik seçimlerle yürütme organlarında herhangi bir ücret almadan ve tamamen gönüllülük temelinde görev yapan oda yönetici ve emek verenleri bu dar boğazı nasıl aşarız diye çırpınırken örgütlülük bilinci ve mesleki dayanışma kültürü zayıf insanların sürekli suçlamalarına muhatap kalmaları düşündürücü olmanın ötesinde ibretlik bir durumdur.

Esasen bu tip bireylerin konumları ne olursa olsun yaşamın her alanında bakış açıları daima dar sınırlar içinde dolanır durur. Yeterli bilgi ve birikimleri de olmadığı için kendileri söyler ve sadece kendilerine inanırlar. Devamlı bir kararsızlık, çaresizlik ve değersizlik duygularıyla yaşadıkları için genç bir örgütlenme olan odamıza yaklaşımları da aynı şeklindedir. Suçlayıcı, faydacı ve bencildirler.

Oda siyaset yapmaktan başka ne yapıyor ki yaklaşımı buna örnek verilebilecek tipik bir örgütsüzlük yansımasıdır. Dar yaşam bakışları içinde anlayamadıkları siyasetin(x veya y partisi siyasetinden bahsetmiyorum.) yaşamın her alanında bizzat var olduğudur. İşsizlik, yoksulluk, refah, barış veya savaşlar hep bu siyasetlerin yanlış veya doğru uygulanmasından başka bir şey değildir. Dolayısıyla yaşamın kendisi de bizzat siyasettir. Bu yüzden de sorunlarla mücadele etmek için doğru yerde, doğru zamanda durmasını bilmek başka bir deyişle siyasette etkili olmak gerekir. Beğeniriz veya beğenmeyiz ama bilmeliyiz ki odaların yapmak istedikleri tam da budur. Yanlış buluyor ve katılmıyorsak bir sonraki dönemde demokratik olarak seçimlerde görev vermeyiz veya doğru buluyorsak göreve devam etmeleri yönünde destekleriz.

Yakmak, yok etmek, tahrip etmek ve öldürmek için savaşlara ayrılan büyük harcamaların çok küçük bir kısmı işsizliğe, yoksulluğa, çevreye ve insanlığa harcarsa bu sorunların çok kolay çözüleceğini bilen, bilmesi gereken herhangi bir dernek, sendika ve özel de bir meslek odası nasıl savaştan yana olabilir, Nasıl savaş çığırıklığı yapabilir? Tabi ki savaş yerine barıştan yana olacak ve bu yöndeki politikaları destekleyecek hatta üretecektir. Barış çağrılarını oda siyaset yapıyor diye suçlayan, savaştan yana politikaları destekleyen arkadaşlarımızın işsizlik karşısında bocalamalarını, ne diye bu mesleği seçtim, odanın bana ne faydası var gibi sızlanmalarını normal karşılamak gerekir. Zira bu yaklaşımlar direnmek, örgütlenmek, mücadele etmek yerine kaderci, kısmetse olurcu, zayıf ve bencildirler.

“ BENCİL İNSAN KENDİ İSTEDİĞİ GİBİ YAŞAYAN DEĞİL, BAŞKALARININ KENDİ İSTEKLERİ DOĞRULTUSUNDA YAŞAMASINI İSTEYENDİR.” Oscar Wilde.

Unutmamak gerekir. Örgütlülük haksızlığa, işsizliğe, sömürülmeye karşı bir mücadele ve hak alma bilincidir. Mücadele eden kazanabilir veya kaybedebilir, bedel ödeyebilir. Tüm seçenekler olasıdır. Ama mücadele etmeyen zaten yenik ve kaybetmiştir. Odaya yaklaşımları negatif olan arkadaşlarımızın bu ayırımı ve farkı çok iyi bilmeleri gerekir.

Örgütlü insan çözümün, örgütsüz insan ise sorunun bir parçasıdır. Örgütlü insan bilir ki örgütlülük beklenmesi gereken bir durak değil, her adımda bir adım daha ileri gitmeyi hedefleyen bitimsiz bir yolculuktur. Örgütlü insan özgürdür. Özgür insan da nerede ve nasıl duracağını bilinciyle kendini gerçekleştirmenin coşkulu mücadelesini veren insandır. Bu özellik insanın diğer canlılarla kıyaslanmasın da önemli bir kriterdir.

Yaşamın gerçekliği bize çok şeyleri kendi pratik döngüsünde gösterir ve öğretir. Bu güne kadar yaşadıklarımız, öğrendiklerimiz bakış açımız ve kapasitemize göre olumlu veya olumsuz olarak yarınlarmızı şekillendirir.

EİNSTEİN insanlar bir sorunla karşılaştıklarında öncelikle sorunu anlamak yerine hemen çözmeye giriştiklerini ve bu yüzden de çoğunlukla çözümez hale getirdiklerini oysa doğru yöntemin ilk iş olarak sorunun doğru tanımının yapılması gerekliliğini belirterek çözüm aşamasında aşağı-yukarı herkesin normal ve birbirine yakın zeka da olduklarından dolayı sorunu anladıklarında en iyi çözümü bulacaklarını söyler.

Gerçekte artık gelişmelerin hızına yetişemediğimiz bir çağdayız ve tüm sorunlarımızı ancak ve ancak tartışarak, anlayarak, bir araya gelerek çözebiliriz. Bu gerçeklik ayan beyan ortada dururken hala kaderci, faydacı, neme lazımcı ve bencil bir yaşamda ısrar edenlerin doğaldır ki sürekli olarak ağlamaktan ve mızımızlanmaktan başka seçenekleri olmayacaktır.

Örgütsüzlük, İşsizlik ve Gıda Mühendisleri

Bu gün daha hızlı dönen dünyamızda hızına yetişemediğimiz yaşamın geldiği nokta öyle birkaç günde oluşmadı. Düşüncenin, akıl ve bilim örgütlenmesinin, neden-sonuç ilişkisinin analitik çözümlenmeleri sonucu oluştu.

Durum bu haldeyken, sosyal pratik önümüze bu kadar can alıcı örnekler koyarken eğitimsiz, bilinçsiz, örgütsüz ve kör inançlar da ısrar edenler üzerlerindeki ölü toprağı asla kaldıramazlar. Üstüne üstlük bir de yasak ve baskılara karşı kıllarını kıpırdatmıyorlar ve bununla da kalmayıp taraf oluyorsa gözleri açık uyumaya devam etmekten başka bir şey yapamazlar. Bunalım takılır, yalpalarlar. Bu da sorunlarımızın temeli olan yanlış politikaların sahibi diktacı yönetimlerin istedikleri bir olgudur. Bu tür insanları sever ve bunları biraz hak arayan, çözüm isteyen örgütlü insanlara karşı kullanırlar.

Zira bilinir ki insanlığın varoluşundan günümüze kadar toplumlar güçlü ve demokratik örgütlülükte değilse kolayca ezilir ve sindirilirler. Ve hak ettikleri kadar değil kendilerine verildiği kadarına razı olurlar.

Oysa örgütlü ve bilinçli kesimler ise bir süre sonra kendileri için istediklerini başkası için de ister ve kendilerini bundan sorumlu tutarlar. Örneğin oda örgütlülüğünün gönüllülük temeli böyledir. Ne isteniyorsa kimse kendisi için değil tüm üyeleri için ister.

Zira insanın neleri yapıp yapamayacaklarına dair olan enerjisi keşfetmesi gereken içsel bir gerçekliktir. Keşfedilmelidir. İşte örgütlü insan bu keşif için yola çıkan bir keşşaftır. Bu yüzden de devamlı olarak birlerinden, bir yerlerden beklenti içinde olanlar ve medet umanlardan farklıdır.

Gıda güvenliğinden insanların yeterli ve dengeli beslenmesine kadar hatta açlığın vardığı boyutlara kadar bitmez tükenmez sorunların olduğu bilinen bir gerçeklik. Ve bu sorunların hiç olmazsa en aza indirgenmesinde ilgili mesleklerle birlikte Gıda Mühendisinin önemi de ortadadır. Yani ister kamusal alanda ister özel de Gıda Mühendisine oldukça ihtiyaç vardır. Bunun içindir ki 40 ı aşkın üniversitede gıda mühendisi yetiştirmek üzere, üstelikte 60-70 kişilik sınıflarda eğitim verilmektedir. İhtiyaç olduğu düşünülüyor ki bu kadar gıda mühendisi adayı yetiştiriliyor diyoruz. Diğer taraftan özellikle kamusal alan da gıda mühendisi istihdamı yok denecek kadar azdır. Bununla birlikte mezun olan tüm gıda mühendislerinin istihdam edilmesini beklemekte pek gerçekçi bir yaklaşım olmayacaksa da ne yazık ki bu beklenti içinde olanların sayısı oldukça fazladır. Şüphesiz yanlış istihdam politikalarının işsizlik üzerindeki etkileri çok fazladır ama bir de olayın meslektaşlarımızla ilgili boyutu vardır. Haklı da olsa ne yazık ki çoğunluk tarafından büyük merkezlerin dışında çalışmaya pek sıcak bakılmamaktadır. Bu kadar geniş olan gıda dünyasının da bir araya gelip kendi işlerini kurmak cesareti gösterilememektedir. Tabi ki bunun için finans, sabır gereklidir ve risk vardır ama kaderine razı olup beklemekten ya da ne iş olursa yaparım anlayışından daha kolay ve gerçekçidir.

Görüldüğü gibi nerden bakarsak bakalım. Bütün mesele sorunların kaynağına inerek neden diyebilecek, sorgulayacak cesaretle ve bilinçte örgütlü bir yaklaşımla çözüme ulaşmak mümkündür. Kaldı ki mühendislik bilimi zaten kaderciliğe karşı duran, analitik düşünen, bilim ve yaşamı buluşturan bir meslektir. Akılcıdır, gerçekçidir. Bunun dışında ki tüm yaklaşımlar havan da su dövmektir. Sonuç olarak Gıda Mühendisliğinin Gıda güvenliğinin teminatı olduğunun bilinciyle davranarak, Gıda mühendisinin olduğu yerde hangi aşamada olursa olsun daha güvenli, daha ekonomik, daha verimli, daha sağlıklı sonuçların olacağına önce kendimiz inanarak ve sabırla mücadele edilmelidir. Bunun da en kestirme ve doğru yolu bilgi ve birikimlerimizi oda örgütlülüğümüzde bir araya getirerek daha katılımcı ve etkin bir organizasyonla kendimizi ifade etmektir.

Tüm insanların yaşanılabilir bir dünyada güvenli gıdalarla yeterli ve dengeli beslendiği, gıda mühendislerinin ve diğer tüm mesleklerin hak ettiği yerde olduğu barış ve sağlıklı bir yaşam dileğiyle. ■■■